

מימים ראשונים בארץ ישראל:

ברניס גיבסון וראשית הקהילה המשיחית בבאר שבע (חלק א')

גרשון נראל

ברניס גיבסון (Bernice Cox Gibson) נולדה בארה"ב ב-11 ביוני 1892. בגיל 31 היא התאלמנה, ולאחר ששני ילדיה בגרו החליטה למכור את חוות המשפחה ולשרת כמיסיונרית

ברניס גיבסון, שנת 1940

בפני עשרות שכנים יהודים שמצאו שם מקלט, וכך יכלו לישון בבטחה בחסות קירות האבן העבים. בשנת 1957, קודם שפרשה לגמלאות וחזרה למולדתה, היא עוד הספיקה לקבץ ולערוך ספר של 'שירי דת משיחיים' (212 שירים), לראשונה בשפה העברית בליווי תווים, שנקרא בשם 'שיר חדש'. ברניס נפטרה ב-25 במרס 1980.

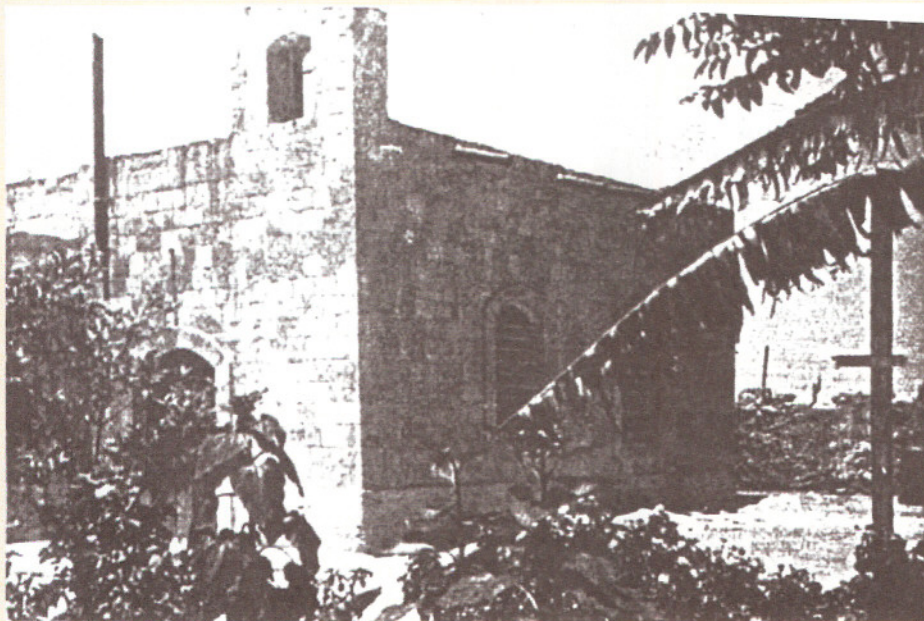
בשנים 1951-1954 התגוררה ברניס במתחם המיסיון בבאר שבע, שממוקם ברח' האבות מס' 15, פינת רח' טרומפלדור. המתחם, שנבנה בראשית המאה ה-20 בתקופת שלטון הטורקים בארץ, כלל שני מבנים מסיביים מאבן בהירה: 'בית המיסיון' (Mission House) למגורים ובית התפילה (Chapel). בפינת הגג של בית התפילה, מעל דלת הכניסה, היה צריח לפעמון, אם כי כבר אז 'נעלם' הפעמון. כל המתחם גודר בחומת אבן. באותם זמנים כתבה ברניס יומן אישי, ובו רשמה, בין השאר, את הפעילויות השונות של המיסיון בעיר. למעשה, אלו היו היסודות של הקהילה המשיחית בת ימינו שמתכנסת באותו המתחם.

כאן אביא פרטים נבחרים מיומנה של ברניס גיבסון, שעוסק כל כולו בשני נושאים מרכזיים: צמיחתה המהירה של העיר באר שבע כבירת הנגב, ופעילויות תחנת המיסיון שבמקום.

עד קום המדינה עבדו השליחים האמריקנים בקרב האוכלוסייה הערבית באזור באר שבע, בעיקר עם ילדי הבודאים. בשנת 1950 כבר היו בעיר כ-8,000 יהודים, ובנובמבר של שנה זו הגיע לעיר זוג השליחים אלווין (Alvin) ורות מרטין, עם שני ילדיהם הקטנים. לפי תיאורה של ברניס, "הם שיפצו את בית המיסיון ומיד פתחו (שם) 'בית כתיב קדש' (Bible House), והאדון ענה לתפילותיהם באופן פלאי בכך שסיפק להם כתיב קדש בשפות שונות." לספרים אלו אכן היה ביקוש רב בין העולים החדשים שהתקבצו בעיר מכל קצוות תבל.

משפחת מרטין יצרה בהתמדה קשרי ידידות אישיים עם העולים החדשים, במיוחד עם דוברי אנגלית מהודו ומצרים. על-פי התמונות ביומנה של ברניס הגיעו לבית המיסיון מבקרים שונים, וכך, למשל, בשנת 1951 ביקרו במקום סטנלי ואירין דיוס (Duce). בין התמונות מאותה השנה נראית גם 'הכיתה של ברניס', שכללה שישה ילדי עולים מהודו שלמדו יחד איתה מכתבי הקודש. (ההמשך בגיליון הבא) □

תודתי נתונה ללינדה ולוורן גראהם וכן לדוד לאופר, על כך שאיפשרו לי לצלם את יומנה האישי של ברניס גיבסון. © 2003. כל הזכויות שמורות לגרשון נראל. אין להעתיק מאמר זה או חלקים ממנו ללא רשות בכתב מהמחבר.

בית התפילה בבאר שבע, שנת 1953

בארץ ישראל מטעם ארגון המיסיון האמריקני 'האגודה המשיחית והשליחית' (*The Christian & Missionary Alliance*). היא הגיעה לארץ בשנת 1931, ותחילה פעלה כמחנכת של ילדי המיסיונרים בבית ג'אלה ובירושלים. אולם ליבה נמשך לבשר את בשורת ישוע במיוחד בקרב היהודים. היא האמינה ששיבת ציון היא מימוש הבטחות האלוהים לעם ישראל כחלק מאירועי אחרית הימים, והתערתה במהירות בין רבבות העולים החדשים. את השפה העברית למדה בשקידה ואף שלטה בה. במהלך ביקוריה הרבים במעברות, במושבים ובקיבוצים, ביקורים שנעשו מתוך אהבה ובהתלהבות רבה, יצרה ברניס קשרים הדוקים עם העולים שזה מקרוב באו.

במלחמת השחרור, לאחר שכל אנשי המיסיון עזבו את הארץ באביב 1948, התעקשה ברניס להישאר בירושלים הנצורה כדי לעזור למאמינים המקומיים ולטפל בענייני המיסיון. בזמן ההפגזות הליליות על העיר היא פתחה את מרתפי המבנה ברחוב הנביאים 55